

[Birgitte Husmark]

sig gøre med den knapt tilmålte hjælp, og resultatet bliver, at netop disse børn skal undvære det fællesskab og de oplevelser, en daginstitution giver. Er det forebyggelse?

På alkohol- og narkotikaområdet var regeringen sammen med finanslovparterne mestre for en kraftig beskæring, der fortsætter, hvis den såkaldte afbureaukratiseringsplan bringes til udførelse på dette område. Også her planlægges en kraftig beskæring af medarbejderstaben i forbindelse med en centralisering af samtlige forebyggelsesinitiativer i Sundhedsstyrelsens regi.

På Sundhedsministeriets eget område vil den øgede brugerbetaling for medicin få mærkbare virkninger for folkesundheden med øget sygefravær og hyppigere hospitalsindlæggelser til følge. Forkert brug af medicin vil ligeledes blive et resultat af receptfritagelsen af mange stærke medikamenter. Dette er blot regeringens seneste handlinger på forebyggelsesområdet.

Men hvad så på de indsatsområder, som regeringen har tænkt sig at prioritere højt, nemlig forebyggelse af ulykker, forebyggelse af kræftsygdomme, forebyggelse af hjerte-kar-sygdomme, forebyggelse af muskel- og skeletsygdomme og forebyggelse af psykiske lidelser? Her skriver man ikke noget om, at forebyggelse har stået på i lang tid. Nej, her hedder det, når vi nærmer os det konkrete, at:

»Forebyggelsesprogrammet føres ikke ud i livet fra den ene dag til den anden«.

Det gælder især på de sidste to områder, altså muskel- og skeletlidelser og de psykiske lidelser, og så har regeringen jo ikke lovet for meget.

De nævnte områder definerer forebyggelsesprogrammet som livsstilssygdomme, og livsstil er her set i et meget snævert, individualistisk perspektiv. Med dette perspektiv indsnævrer sundhedsministeren, eller regeringen, også handlemulighederne betragteligt. Det kommer til at dreje sig om alkohol og tobak, om kost, om nabohjælp, men løfter om ny handling fra regeringens side har jeg ikke kunnet finde, men stribevis af opfordringer til amter og kommuner og organisationer om frivilligt arbejde. Sundhedsministeriets opgave svinder herefter ind til oplysning til den enkelte, men her er unægtelig også en tung opgave at løfte, hvis der skal hamles op med reklamernes indflydelse, sådan som den i øjeblikket foregår.

I de få afsnit, der handler om, hvad der mere konkret skal gøres, bliver hykleriet helt tydeligt. Regeringens ernæringspolitik spiller en stor rolle for flere af de valgte indsatsområder, og også her er der mest tale om fremtidsmusik. Man vil tage kontakt, man vil arbejde for, man vil oplyse, vejlede og samarbejde. Programmet bliver endelig lidt mere konkret, når vi når til afsnittet om offentlig forplejning, for dér står:

»Sundhedsministeriet ved Levnedsmiddelstyrelsen vil virke som et service- og udviklingscenter for offentlige og private storkøkkener. Sundhedsministeriet ved Levnedsmiddelstyrelsen vil tilbyde sygehuskøkkenerne undervisning, information, styringsredskaber og viden om ny teknologi. Sundhedsministeriet ved Levnedsmiddelstyrelsen vil støtte amter og kommuners omlægning af den offentlige forplejning f.eks. med madudbringning til ældre hjemmeboende, til ordninger, der både medfører fleksibel og rationel drift, og som desuden fremmer folks mulighed for at vælge en sund kost og giver mulighed for fleksible spisetider samt mulighed for at vælge at spise sammen med andre.«

Her glipper Sundhedsministeriets troværdighed imidlertid fuldstændigt på baggrund af den planlagte omstrukturering i Levnedsmiddelstyrelsen, der i realiteten betyder nedlæggelse af storkøkkencenteret, der har stået for de nævnte aktiviteter. Det er besluttet, at alle storkøkkencenterets konsulentopgaver på nær én afsluttes, og al udadgående aktivitet på de nævnte områder standses. Det, der så skal bære Levnedsmiddelstyrelsens forebyggelsesindsats igennem, er telefonisk rådgivning i den udstrækning, Levnedsmiddelstyrelsen fortsat råder over eksperter på området. Altså atter et eksempel ikke på omprioritering, men på nedskæring.

Et enkelt sted røber regeringens forebyggelsesprogram dog, at nogen ved, hvad der er afgørende for sundhed og sygdom. I afsnittet om forebyggelse af psykiske lidelser står der faktisk:

»Livsvilkårene« – altså ikke livsstilen, men livsvilkårene – »har en central betydning for psykisk sundhed eller sygdom, og især opvækstvilkår, de sociale relationer og spørgsmålet om tilknytning til arbejdsmarkedet eller arbejdsløshed spiller en betydelig rolle. Derudover spiller især alkohol en betydelig rolle.«